

متن پرسش

با سلام: از آنجا که من شکاک هستم در جمیع شؤون زندگی نظرم به مسائلی که موجب بسط شکاکیت می شود جلب می شود. اخیرا در مطالعه قرآن مجید متوجه شدم می توان نگاه های خوبی درین زمینه به دست آورد که نمونه هایی را قبلا ارسال کردم. مثل رابطه معجزه و شکاکیت و شبهه وجه تمایز ملائکه و جنیان بشر نما با بشر واقعی یا موردی که اخیرا دیدم آیه ۴۴ سوره نمل است «قیل لها ادخلی الصرح فلما راته حسبته لجة و کشفتم عن ساقیها قال انه صرح ممرد من قواریر» می بینید که ابتدا یقین داشت و چگونه یقینش ابطال شد ما هم اگر در آن وضعیت بودیم مثل او رفتار می کردیم. با توجه به این مباحث قصد دارم تحقیقی مفصل در مورد آموزه های قرآن در بسط شکاکیت بکنم و از شما سوالاتی دارم امید همه را پاسخ دهید. ۱. نظر حضرتعالی نسبت به این نوع نگاه به قرآن چیست؟ ۲. آیا چنین نگاهی قبلا شده؟ مثلا امام المشککین فخر رازی مطالبی درین زمینه دارند چون برای پیشینه تحقیق نیاز بررسی نظرات قدما دارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده در این موارد ورود نداشته‌ام. زیرا قرآن، شرط ورود به ساحتش را تقوای اولیه گذارده است و می‌فرماید: «ذَالِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ» یعنی اگر انسانی به این خودآگاهی رسید که باید طریقی برای متعالی‌کردن خود جستجو کند، این قرآن با او سخن‌ها خواهد داشت. موفق باشید